

wianych, wolno będzie majątki takie zbywać bez zachowania kolejności w paragrafie poprzednim przewidzianej.

Przy równych warunkach, tak przy obiektach powyżej jak i poniżej 180 ha pierwszeństwo mają inwalidzi wojsk polskich oraz osoby które się w szeregach wojsk polskich odznaczyły.

§ 7. Po ustaleniu listy kandydatów w myśl § 3 niniejszego rozporządzenia komitety likwidacyjne niezwłocznie przekazują listy te Prezesowi Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego w terminie 14-dniowym od dnia przekazania mu wyżej omawianych list ostatecznie oznacza osobę z pomiędzy kandydatów na liście umieszczonych z którą należy spisać kontrakt sprzedaży.

§ 8. Po oznaczeniu w myśl poprzedniego paragrafu kandydata na nabycie majątku właściwy urząd likwidacyjny w porozumieniu z Prokuratorją Generalną spisuje kontrakt sprzedaży z nabywcą z zastrzeżeniem zatwierdzenia tegoż przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Ministra Skarbu w myśl art. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 602).

§ 9. Ostateczne zatwierdzenie kontraktu sprzedaży przez Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego i Ministra Skarbu w wykonaniu art. 2 ustawy z dnia 28 lipca 1922 roku (Dz. U. R. P. № 67, poz. 602) winno nastąpić najdalej w ciągu dni 14 od dnia przekazania kontraktu przez właściwy urząd.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Głównego Urzędu Likwidacyjnego:

J. Karśnicki

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Saw. Ludkiewicz*

1026.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 grudnia 1922 r.

zmieniające niektóre przepisy niemieckiej ordynacji o opłatach adwokatów w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy art. 36 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497) w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608) stanowią w porozumieniu z Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Niemiecka ordynacja o opłatach adwokatów z dnia 7 lipca 1879 (Dz. Ust. Rzeszy 1879 str. 176,

1898 str. 692, 1909 str. 475, 1916 str. 1263) w brzmieniu ustawy z dnia 18 grudnia 1919 i 8 lipca 1921 oraz rozporządzenia Rządu Rzeszy z dnia 9 lutego 1922 r. (Dz. Ust. Rzeszy 1919 str. 2115, 1921 str. 910 i 1922 str. 205) ulega następującym zmianom:

Art. 1. Przysługujący adwokatom odrębny dodatek drożyzniany wynosi od stawek ryczałtowych 1.100 od sta, od opłat w sprawach karnych 300 od sta, a od opłat w cywilnych sprawach spornych i w postępowaniu upadłościowym:

przy przedmiotach wartości do 5.400 marek włącznie 200 od sta,

przy przedmiotach wartości ponad 5.400 marek do 8.200 marek włącznie 250 od sta,

przy przedmiotach wartości ponad 8.200 marek do 20.000 marek włącznie 300 od sta,

przy przedmiotach wartości ponad 20.000 marek jakoteż w sporach innych niż prawno-majątkowych 400 od sta.

Art. 2. Stawki par. 78 ordynacji o opłatach adwokatów w brzmieniu ustawy w przedmiocie opłat adwokatów i komorników sądowych z dnia 8 lipca 1921 (Dz. Ust. Rz. str. 910) wynoszą: dniowe 1.000 mk. odszkodowanie za nocleg 500 marek, odszkodowanie za podróż, której nie odbyto koleją, okrętem lub Innemi publicznemi zwykłemi środkami lokomocji, za każdy rozpoczęty kilometr drogi tam i z powrotem 3 marki.

Jeżeli podróż nie wymaga czasu ponad cztery godziny, to dniowe obniża się na 500 marek.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia.

Artykuły VII i VIII ust. 2 ustawy w przedmiocie opłat adwokatów i komorników sądowych z dnia 8 lipca 1921 (Dz. Ust. Rz. str. 910) mają odpowiednie zastosowanie.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

1027.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 13 grudnia 1922 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych do opłat notariuszów, adwokatów i komorników sądowych, tudzież do kosztów sądowych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Na mocy art. 36 ust. 1 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 15 lipca 1920 r., zawierającej statut organiczny Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. № 73 poz. 497), w brzmieniu art. 1 ustawy z dnia 18 października 1921 (Dz. U. R. P. № 85 poz. 608), stanowią w porozumieniu z Radą Wojewódzką Województwa Śląskiego co następuje:

Art. 1. Opłaty, przysługujące notariuszom i komornikom sądowym na mocy pruskiej ordynacji o opła-

tach notariuszów z dnia 25 lipca 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 233) i na mocy pruskiej ustawy, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, z dnia 21 marca 1910 w brzmieniu obwieszczenia z dnia 6 września 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 261), podwyższa się dwudziestokrotnie.

Art. 2. Stawki opłat z artykułu 3 pruskiej ustawy, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, z dnia 21 marca 1910 w brzmieniu obwieszczenia, z dnia 6 września 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 261), podwyższa się trzykrotnie.

Art. 3. O ile pruska ustawa, zawierająca przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, i pruska ordynacja o opłatach notariuszów powołują stawki opłat i odszkodowania za wydatki, które podwyższone lub ustalone zostały niemieckimi ustawami z dnia 18 grudnia 1919 i 8 lipca 1921 (Dz. Ust. Rzeszy Niem. z r. 1919 str. 2115 i z r. 1921 str. 910) i rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 grudnia 1922 r., zmieniającem niektóre przepisy niemieckiej ordynacji o opłatach adwokatów (Dz. U. R. P. № 112 poz. 1026), to mają zastosowanie owe podwyższone lub ustalone stawki opłat i odszkodowania za wydatki.

Art. 4. Opłaty przewidziane w pruskiej ustawie o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 (Zbiór Praw pruskich str. 184), podwyższa się dwudziestokrotnie, opłaty zaś przewidziane w par. 92 wspomnianej ustawy, podwyższa się trzykrotnie.

Art. 5. Opłata pisarska w wysokości dwudziestu fenigów od strony przewidziana w par. 113 pruskiej ustawy o kosztach sądowych i w par. 19 ust. 2 pruskiej ordynacji o opłatach notariuszów, podwyższa się na dziesięć marek. Stronice obejmować winna conajmniej trzydzieści dwa wiersze o piętnastu zgłoskach przeciętnie.

○ ile w innych ustawach powołany jest par. 113 pruskiej ustawy o kosztach sądowych, mają zastosowanie przepisy ustępu 1.

Art. 6. W pruskiej ustawie o kosztach sądowych wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Ustęp 1 par. 32 otrzymuje brzmienie następujące:
„Najniższa kwota opłaty wynosi siedemdziesiąt i pięć marek, o ile w tej ustawie nie ustanowiono innej najniższej kwoty opłaty.”
- 2) W ustępie 1 par. 53 skreśla się słowa „i powyżej dziesięć marek”.

3) W ustępie 2 par. 95 zastępuje się słowa „1000 marek” słowami „50.000 marek”.

4) Zdanie 2 ustępu 1 par. 114 zastępuje się następującym przepisem:
„Poszczególne stawki ryczałtowa wynosi sto od sta przypadającej do uiszczenia opłaty, jednak najwyżej 3000 marek”.

5) W zdaniu 1 ustępu 1 par. 117 zastępuje się słowa „jedna marka do dwóch marek pięćdziesięciu fenigów” słowami „piętnaście marek do siedemdziesięciu i pięciu marek”.

Art. 7. W pruskiej ordynacji o opłatach notariuszów wprowadza się następujące zmiany:

1) W zdaniach 1 i 2 ustępu 1 par. 3 zastępuje się słowa „jedna marka pięćdziesiąt fenigów” słowami „siedemdziesiąt i pięć marek”.

2) Zdanie 2 ustępu 1 par. 20 zastępuje się następującym przepisem:
„Poszczególne stawki ryczałtowa wynosi sto od sta przypadającej do uiszczenia opłaty, jednak najwyżej 3000 marek”.

Art. 8. W pruskiej ustawie, zawierającej przepisy krajowe o opłatach adwokatów i komorników sądowych, wprowadza się następujące zmiany:

1) Zdanie 1 ustępu 2 artykułu 15 otrzymuje brzmienie następujące:

„Poszczególne stawki ryczałtowa wynosi trzydzieści od sta przypadającej do uiszczenia opłaty; w przypadkach artykułów 4 do 7 wynosi najmniej trzy marki, zresztą zaś najmniej dwie marki”.

2) Ustęp 3 artykułu 15 otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli adwokatowi w tej samej sprawie przysługują opłaty, należące się wedle artykułów 8 do 11 kilkakrotnie lub obok siebie, to stawka ryczałtowa od łącznej kwoty opłat, obliczyć się mającej w myśl artykułów 10 do 12, wynosi najmniej pięć marek”.

Art. 9. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc obowiązującą pruskie ustawy z dnia 29 kwietnia 1920, 10 grudnia 1920 i 10 lutego 1922 (Zbiór Praw pruskich z r. 1920 str. 155 i 540 z r. 1922 str. 34).

Art. 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w górnośląskiej części Województwa Śląskiego z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do wszystkich kosztów sądowych, w tymże dniu jeszcze nie zapadłych, i do wszystkich czynności, w tymże dniu jeszcze nie ukończonych.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*